

Lelki Énekek

Nyék-ládháza, 2011. július 2.

1

Légy fürge élő hal, haladj az ár ellen, fel frissen és bátran, tiéd lesz a győzelem.

- Csak a halott halak úsznak együtt az árral, mozdulatlanul némám és bénán, nincs erejük, bátorságuk ellenállani, egyre messzebb sodorja a hullám.

- És ha másképpen viselkedsz, mint a többiek, azt gondolják rólad, de bolond vagy. Ne törődj ezzel, és csak az a lényeges, amit az Úr Jézus mondhat rólad. Légy fürge élő hal...

- Hogyha nem tudsz megfordulni a folyóvízen, kérjed Istent, adjon erőt neked. Hidd el, hogyha életedben Jézus, Aki győz, csodákat tesz szemeid előtt. Légy fürge élő hal...

2

Taníts, Uram, meghajlani, Mint szélben az aranykalász! Hajoljak meg, ha Szentlelked Reám fuvall s porig alá!

S dacos szívem, ha ellenáll, Midőn a Lélek rálehel; Jöjj tűz gyanánt, s a dac, a gőg Lelked tüzeiben égjen el!

Mint bős hullám, mely megtörik, Ha parthoz űzi zúgó szél; Úgy törjön össze szívem is, Amint Tebenned partot ér!

3

Uram, közel voltam hozzád, mégis elszakadtam. Megvallatták hűségemet: Neved megtagadtam. Haláloznak harmadnapján vádolnak a fények, haláloznak harmadnapján sírva hajtok térdet.

Uram, kerestelek téged, céltalan futottam: csak magamig, másokig, majd sírodig jutottam. Haláloznak harmadnapján megszűnik az átok,

haláloznak harmadnapján szívem megtalálod.

Uram, taníts hinni benned, várni új csodára, tedd életem hűségessé, S legyen szavam hála: Haláloznak harmadnapján zendülnek a fények, haláloznak harmadnapján én is áldlak téged!

4

Ó érthetetlen kegyelem, mely rég utánam jár, ki tévelygőn, vakon bolyongtam utamon, egyszer csak rám talált!

Félelmeiktől megszabadít, szent félelemre tanít, S ahol csak meg jelen e drága kegyelem, bűnöst megigazít.

Hozzá bajok, vészek között mindig járulhatok, megőriz, megvéd, s bőségesen elég elérni otthonunk.

Az Úr, íme, jót ígért nekem: Vár Nála biztos jövő, Igéje szent erő, pajzsom, jutalmam Ő, életfogytiglan Ő!

S ha végsőt dobban majd a szív, az élet véget ér Túl titkok fátyolán a lelkem igazán szent békességre tér.

Sok ezredév ha eltelik, - kevés, akár egy nap -, Dicsérni az Urat, mivel kegyelme nagy - oly érthetetlen az.

5

Ha csak hangulat él a szívemben, ha tanácsa vezet egyedül, Ha csak érzések hulláma tölt el, hitem is a veszélybe kerül. Hísz a hangulat változik sokszor. Hol az égbe repül ragyogón, Hol a mélyben, a bánat öln jár, nem igaz vezető az úton. Még az érzések is tovaszállnak, olyan állhatatlan a szívem. Egyre fellobban, másra kialszik. Ne ezen nyugodjék a hitem.

A szavad az alap, s a megoldás, ne legyen nekem más alapom. Egyedül a szavad, az Igéd az, ami tart, ami él, s hatalom.

6

Jézus, ami oltalmunk, erősségünk, Ha ránk szakad minden baj még se félünk. Ő, ami páncélunk, erős pajzsunk, Ha ránk tör az ellenség, Benne bízunk.

Ez a föld széthullik, minden hegy elomlik. De egy köszikla örökké áll. Tajtékzik a tenger, gyilkol a sok fegyver. Nékünk még sem árt a halál.

Eladó már minden, örömd még sincsen, Ha ez a forrás nem árad rád. Ő az aki ingyen, már od'adott mindent. Értünk áldozva önmagát.

Fogták elítélték és megfeszítették, Isten Szent Fiát mi helyettünk. Nincs már ítélet, vád sohasem érhet, vére eltöröl minden bűnt.

7

Dicséri, áldja szüntelen Jézust a szívem, ajkam. Amit Ő művelt énvelem, amit Ő végzett rajtam, azt némán el nem hallgatom, kijártam könnyes utakon, csodáit zengem vígan, hirdetem boldogan.

Rég koldus voltam, úttalan, Jézusban kincset leltem, utamnak drága célja, betölti fényvel lelkem: A kincset széjjelosztani és Róla jó hírt mondani – szolgálat boldog útja, szent küldetésem ez.

Szolgálak Téged szüntelen, Jézusom, fénylő hajnal, törölve fájó könnyeket, harcolva búval, bajjal, míg utam Hozzád el nem ér, hol nincs árnyék, s eltölt a fény, mert színről-színre látom tündöklő arcodat.

8

Sokszor úgy érzem, összeroskadok, többé nem lesznek jó és szép napok, nem süt rám napsugár, nem lesz többé tél se nyár, lelkem terhével egyedül vagyok! Éjszakák törnek rám, és én úgy

érezem, megfojt a magány! Félelem, fájdalom kínozza lelkem, hogy el sem mondhatom!

Megpróbáltam, hogy nagy dolgokat teszek, minden emberhez nagyon jó leszek, és ha megbántanak, nem lesz szívemben harag. Ez sem oldotta meg a terhemet. Mit tegyek ezután? Mikor tűnik fel újra a szivárvány? Lesz-e még megoldás? Vagy csak a négy fal vesz körül, semmi más?!

Van egy út, amit Isten készített, csak ott lelsz nyugtot és békességet. Ez az út a kereszttel, ahol Isten szent Fia minden emberért életét adta! Még ma jöjj, ahogy vagy, hisz Jézus Krisztus téged is elfogad! Félelem, fájdalom, eltűnik végleg s te élhetsz szabadon!

9

Eldölt a szívemben: követem Jézust, Eldölt a szívemben: követem Jézust. Eldölt a szívemben: követem Jézust. Nincs visszaút, nincs visszaút. Ha nincs is társam itt, követem mégis Őt. Ha nincs is társam itt, követem Jézust. Ha nincs is társam itt: követem mégis Őt. Nincs visszaút, nincs visszaút.

Mögöttem a világ, előttem a kereszttel. Mögöttem a világ, előttem Jézus. Mögöttem a világ, előttem a kereszttel. Nincs visszaút, nincs visszaút.

10

Ha napjában csak egyszer kicsit elcsendesednél, és egyedül Istennel kicsit csendben lennél, kérdések oldódnának, balzsam hullna sebedre, ez a csendesség lenne út az életre. Szüntelen imádkozzatok! Mindenért hálát adjatok! És az Isten békessége megőrzi majd a szívet és a gondolatokat.

